

بین‌المللی، تلاش می‌کند تا سهم ایران را از بازار جهانی اقتصاد دیجیتال افزایش دهد. از سوی دیگر، «بنیاد کسب‌وکارهای موسیقی» با نگاهی کاملاً صنعتی به هنر صدا، در پی تأسیس شرکت‌های مادر تخصصی، تجاری‌سازی آثار و ایجاد زیرساخت برای صادرات موسیقی ایرانی است تا این هنر نه‌فقط به عنوان یک سرگرمی، بلکه به عنوان یک صنعت ارزش‌آور شناخته شود.

● نبض تپنده رویدادها؛ از هوش مصنوعی تا صنایع دستی هوشمند

مرور فعالیت‌های اخیر پارک نشان‌دهنده پویایی و انطباق این مجموعه با روندهای جهانی است. برای نمونه، تأکید بر تحقق اقتدار علمی کشور از طریق پیوند میان دانشگاه و پارک، نشان‌دهنده نگاه استراتژیک به مقوله علم‌کاربردی است. خبرهایی که اخیراً از این مرکز مخابره شده، از تقویت پیوند میان دانشگاه و صنعت گردشگری و ضرورت روایت‌سازی در صنایع دستی ایران حکایت دارد. این‌ها نشان می‌دهند که پارک به دنبال یافتن حلقه‌های مفقوده‌ای است که سال‌ها مانع از رشد جهشی این صنایع شده بودند. همچنین برگزاری دوره‌های تخصصی مانند MBA Shift که با هدف تغییر پارادایم‌های مدیریتی در کسب‌وکارهای فرهنگی طراحی شده، نشان‌دهنده تلاش برای تربیت نسل جدیدی از مدیران است که زبان اقتصاد خلاق را می‌فهمند. رویدادهایی با محوریت هوش مصنوعی در صنایع خلاق، جایزه ملی گردشگری بارویکرد نوآوری و سلسله نشست‌های صنایع دستی هوشمند، همگی گویای این حقیقت است که این پارک در خط مقدم پیوند سنت‌های فرهنگی با فناوری‌های فوق‌مدرن ایستاده است.

● زیست‌بوم نشر و نوآوری‌های راهبردی

یکی از حوزه‌های کلیدی که پارک به‌طور جدی به آن ورود کرده، صنعت نشر است. با همکاری خانه‌های نوآوری، پارک در تلاش است تا زیست‌بوم نشر را از حالت سنتی خارج کرده و به سمت مدل‌های نوآورانه تولید و توزیع محتوا سوق دهد. این رویکرد در کنار فراخوان‌های مداوم برای پذیرش شرکت‌های خلاق، باعث شده است که پارک ملی علوم و فناوری‌های نرم به یک «کارخانه ایده» تبدیل شود که در آن هر ایده فرهنگی، پس از چکش‌کاری‌های علمی و فنی، به یک مدل کسب‌وکار سودآور تبدیل می‌شود.

● نتیجه‌گیری: چشم‌اندازی برای اقتدار ملی و ثروت پایدار

پارک ملی علوم و فناوری‌های نرم و صنایع فرهنگی، بیش از آنکه مجموعه‌ای از ساختمان‌ها و واحدها باشد، یک «بیان تازه از توانمندی» است. این مجموعه تلاشی است برای ثابت کردن این مدعا که ایران می‌تواند بدون اتکا به منابع زیرزمینی و تنها با تکیه بر ذهن‌های خلاق جوانانش، ثروت و اقتدار بیافریند. اینجا در پونک، آینده‌ای در حال رقم خوردن است که در آن «فرهنگ»، ارزشمندترین کالای صادراتی و «خلاقیت»، پایدارترین منبع درآمد ملی خواهد بود.

این پارک با بهره‌گیری از شبکه عظیم جهاد دانشگاهی و پیوند میان دانش دانشگاهی و نیاز واقعی بازار، اکنون در جایگاهی ایستاده که می‌تواند به عنوان هاب اقتصاد خلاق در منطقه شناخته شود. سرمایه‌گذاری در این پارک و حمایت از واحدهای فناور آن، در واقع سرمایه‌گذاری بر روی چیزی است که تحریم‌ناپذیر است؛ یعنی «هویت و اندیشه ایرانی». در نهایت، این زیست‌بوم به ما یادآوری می‌کند که برای رسیدن به توسعه پایدار، باید از مسیر فرهنگ گذشت؛ مسیری که در آن فناوری‌های نرم، رویاها را به واقعیت و هنر را به اعتبار جهانی تبدیل می‌کنند. اینجا، در دل این پارک ملی، هر ایده کوچک، بذری است که قرار است به درختی تنومند در جنگل اقتصاد خلاق فردا تبدیل شود.

چنین پارکی به‌شدت احساس می‌شود. از این رو، مأموریت اصلی پارک بر سه محور بنیادین یعنی تجاری‌سازی محصولات فرهنگی، توسعه فناوری‌های نرم و اشتغال‌زایی تخصصی متمرکز شده است. هدف نهایی این است که یک طراح صنایع دستی، یک نویسنده یا یک تولیدکننده محتوای دیجیتال، نه‌فقط به عنوان یک هنرمند، بلکه به عنوان یک «فناور خلاق» شناخته شود که محصولش توان رقابت در بازارهای جهانی را دارد. در واقع، این پارک به دنبال آن است که ثابت کند ایران می‌تواند به‌جای صادرات مواد خام، «روایت» و «فناوری فرهنگی» صادر کند.

● زنجیره خدمات؛ از پذیرش ایده تا ثبت مالکیت فکری

بسیاری از هنرمندان و فعالان حوزه فرهنگ، با چالش‌های پیچیده دنیای کسب‌وکار، قوانین مالیاتی و بازاریابی مدرن بیگانه هستند. پارک ملی علوم و فناوری‌های نرم با درک این موضوع، زنجیره‌ای از خدمات حمایتی را طراحی کرده است که تماماً در قالب یک ساختار خیری و فرآیندی عمل می‌کنند. این فرآیند با پذیرش و استقرار متخصصان ایرانی، اعم از بومی و غیربومی، در یک فضای اشتراکی آغاز می‌شود که محیطی برای هم‌افزایی تیم‌هاست. در گام

در جغرافیای نوآوری ایران، نام‌ها اغلب تداعی‌کننده ماشین‌آلات سنگین، مدارهای پیچیده الکترونیکی و سوله‌های صنعتی هستند. اما در شمال‌غرب تهران، در دل دانشگاه علم و فرهنگ، مجموعه‌ای قد برافراشته که مأموریتش از جنسی دیگر است. اینجا «پارک ملی علوم و فناوری‌های نرم و صنایع فرهنگی» است؛ مکانی که در آن، ماده اولیه تولید نه فولاد و بتن، بلکه «معنا» و «هویت» است. این پارک که به‌عنوان نخستین و تنها پارک تخصصی کشور در حوزه فناوری‌های نرم شناخته می‌شود، تحت مدیریت جهاد دانشگاهی (ACECR) فعالیت می‌کند و برخلاف پارک‌های صنعتی، دودکش و خط تولید فیزیکی ندارد. در این عمارت خلاقیت، ایده، هنر و فناوری‌های دیجیتال به هم گره می‌خورند تا روایت تازه‌ای از اقتصاد ایران بسازند؛ اقتصادی که ریشه در تاریخ دارد اما شاخه‌هایش به سمت آینده‌ای فناورانه کشیده شده است.

این مجموعه با شعار استراتژیک «ما اعتماد می‌سازیم»، مأموریتی فراتر از یک نهاد اداری را دنبال می‌کند. این شعار، پیامی روشن برای کارآفرینانی است که سال‌ها در جستجوی پلی میان خلاقیت‌های هنری و بازارهای اقتصادی بوده‌اند. پارک ملی علوم و فناوری‌های نرم، این پل را با استفاده از ابزارهای نوین مدیریت

پارک ملی علوم و فناوری‌های نرم و صنایع فرهنگی؛

الگوی تازه نوآوری در دل دانشگاه علم و فرهنگ

و فناوری بنا کرده است تا نشان دهد فرهنگ،

نه یک حوزه مصرفی و هزینه‌بر، بلکه پشرا

اصلی توسعه در قرن بیست و یکم است. در این زیست‌بوم، قرار است ثروت از دل ذهن‌های خلاق بیرون کشیده شود و جایگزین درآمدهای سنتی شود.

● آمارهایی که از یک جهش حکایت دارند

وقتی به آمارهای رسمی این پارک نگاه می‌کنیم، با یک زیست‌بوم پویا مواجه می‌شویم که در مدتی کوتاه توانسته است جایگاه خود را در نقشه علمی کشور تثبیت کند. در حال حاضر، این پارک میزبان ۲۷ شرکت دانش‌بنیان، ۲۴ شرکت خلاق و ۷۱ واحد فناور است که در مجموع ۱۲۲ تیم متخصص را تشکیل می‌دهند. این تیم‌ها در حوزه‌های متنوعی از انیمیشن و بازی‌سازی گرفته تا گردشگری هوشمند و نشر مدرن فعالیت می‌کنند. اما این‌ها صرفاً اعداد نیستند؛ پشت هر کدام از این واحدها، داستانی از تلاش برای تبدیل یک ایده فرهنگی به یک محصول تجاری نهفته است.

در کنار این شرکت‌ها، برگزاری ۱۱۷ رویداد تخصصی نشان‌دهنده جریان مداوم دانش و تعامل در این مرکز است. همچنین فعالیت ۴ پردیس استانی و یک مرکز نوآوری و کارآفرینی، گستره نفوذ این پارک را از پایتخت به سطح ملی گشانده است. این تمرکززدایی، یکی از راهبردهای کلیدی جهاد دانشگاهی است تا پتانسیل‌های فرهنگی و هنری استان‌های مختلف ایران، از شرق تا غرب و از شمال تا جنوب، به چرخه اقتصاد خلاق پیوند بخورند و هیچ استعدادی به دلیل دوری از مرکز، نادیده گرفته نشود.

● مأموریت‌های سه‌گانه؛ تجاری‌سازی، فناوری و اشتغال

فناوری‌های نرم در تعریف این پارک، به معنای استفاده از روش‌های نوین برای مدیریت، سازماندهی و تجاری‌سازی سرمایه‌های ناملموس است. در کشوری مانند ایران که دارای پیشینه تاریخی عظیم، تنوع فرهنگی بی‌نظیر و ظرفیت‌های هنری گسترده است، خلأ وجود